

Futbolumuzla bağlı düşüncələr

Mobil İSMAYILOV

Bu gün futbolumuz da qayğıdan kənar qalmayıb. Lakin futbolumuzun indiki durumu diqqət, qayğı məsələsi ilə bağlı deyildir. Burada başqa səbəblər vardır və geniş bir yazının mövzudur.

Bələ deyirlər ki, istedadın milləti olmur. Əlbəttə, bu fikir bəlkə də mübahisəli bir mövzunun predmetidir. Nə deyirəm, ola bilər. Qoy olsun. Yaxşı indi siz deyin: Niyə bütün dövrlərdə gürcülər bizdən yaxşı futbol oynayıblar? Onların daha çox məşhur futbolçuları, ulduzları olub. Nə üçün SSRİ vaxtın-

yaratdığı təlatümü necə izah edə bilərik? Xorvatların İngiltərə ilə yarıfinal oyunu yadınızdadırmı? Xorvatiya futbolçuları yorulmasalar da, birdən-birə sanki özlərində cəngəvərliyin gücünü tapdılar. Bu cəngəvərliyin ingilis futbolçuları da qaşır qalmışdılar. Ona görə ki, xorvat futbolçularının içlərindəki ümidsona qaldı. Və bu ümiddən güc alan xorvatlar özlərini toparlayaraq, yenidən irəli atıldılar. Onlar hər şeyi qələbə ruhunda kökləməyi bacardılar. Ona görə qalib gəldilər ki, özlərini cəmləşdirib irəli atılmağı bacardılar.

oyunumuzu yada salaq. Qrupda sonuncu yeri tərk etmək baxımından matç prinsipial əhəmiyyət daşıyırdı. Lakin təəssüf ki, stadionda çox az sayda tamaşaçı gördük... Sonra da müzakirələr açıq ki, biz futbol ölkəsi kimi qəbul edilmirik. Bəs nə vaxt başqa ölkələrdə də bizim futbolun sığayışından, təlatümündən danışacağıq?!

Tanınmış mütəxəssis Havyer Klementenin Azərbaycanla oyunu "piknik" bənzətməsi nədənsə heç yadımdan çıxmır. Serbiya yığmasını çalışdırdığı vaxt onun komandası

Bir fincan çay içə-icə...

Son vaxtlar tez-tez Azərbaycanın futbol ölkəsi olmaması barədə fikirlər səsləndirilir. Yığmamızı çalışdırmış xarici mütəxəssislər də həmişə belə mövqedə olublar. Amma mən bu fikirlərlərə deyiləm.

Gəlin, çox da uzaq olmayan keçmişə qayıdaq, ümumiyyətlə, gəriyə bir nəzər salaq. SSRİ dövründə Pribaltika respublikaları, Moldova, Tacikistan, Türkmənistan, Qırğızistan birmənalı futbol respublikaları hesab edilmirdi. "Kayrat" və "Paxtakor" güclülər dəstəsində çıxış etsə də, Qazaxıstan və Özbəkistan da tam, mütləq mənada futbol respublikaları sayılmırdı. Ancaq Azərbaycan futbol respublikası kimi qəbul edilirdi. "Neftçi"nin uğurlarını xatırlayaq. Doğma komandamızın hər qələbəsi toy-bayram kimi qarşılanırdı.

da nəinki futbolda, ümumiyyətlə idmanın digər növlərində də bizdən irəlidi olublar? Spartakiadalarda da həmişə bizi qabaqlayıblar. Deyə bilərsiniz ki, onlara təbiət tərəfindən genetik olaraq bələ bəxş olunub. Yazının bu yerində bir epizodu xatırlamaq istəyirəm. Vaxtı ilə Berti Foqts "Bakı" klubunun idman bazası ilə tanış olanda bildirmişdi ki, heç Münhenin "Bayern" komandası da bu cür müasir standartlara uyğun bazaya malik deyil. "Bakı" komandasını çalışdıranları yadınıza salın - Starkov, Vinfred Şaffer, Pantiç və başqaları. "Bakı" komandası Çempionlar Liqasının birinci təsnifat mərhələsində Gürcüstanın "Sioni" komandasına səfər meydanında 0:2 hesabı ilə məğlub oldu. Komandamız öz meydanında 1:0 qalib gəlsə də, mübarizəni dayan-

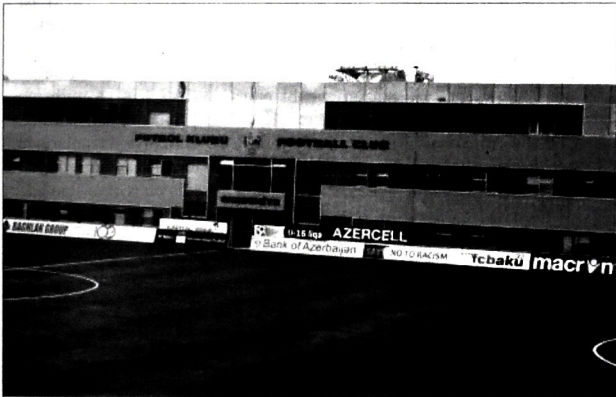
Baxın, Portuqaliyadan gəlmiş futbolçular artıq bütün Avropanı bürüyüb. Bəlkə onlarda futbola olan qayğı, diqqət bizdən qatqat artıqdır?! Əsla yox. Amma Portuqaliyanın Qətərlə yoldaşlıq oyununda da stadion dolu idi...

Necə olur ki, elə də futbol ölkəsi sayılmayan Finlandiyanın dünya çempionatının seçmə qrup mərhələsində Ukrayna ilə qarşılaşmasında tribunalar demək olar ki, ağzınacan dolur? Hətta Qazaxıstanın Bosniya və Herseqovinə ilə oyununda da təxminən buna bənzər mənzərə ilə rastlaşdıq... İndi də gəlin, bizim İrlandiya ilə axırını

Avropa çempionatının seçmə qrup oyununda 2008-ci ildə Bakıda Azərbaycan yığmasını 6:1 hesabı ilə acı məğlubiyyətə uğratmışdı. "Heç bir əziyyəyə çəkmədən, asanlıqla qələbə qazandıq. Səfər oyunu olmasına baxmayaraq futbolçularım elə bil piknikə getmişdilər" - sözləri müsahibə zamanı onun dilindən çıxmışdı.

Görürsünüz mü, futbolumuzun səviyyəsi bizə hətta açıq formada yuxarıdan aşağıya baxılmasına da gətirib çıxarmışdır. Axı, belə davam edərsə, Cəbəllütariqin, San-Marinonun, Andorranın səviyyəsinə düşə bilərik.

(ardı var)

S.Vurğun adına bağda hər oyundan əvvəl və sonra azarkeşlərin yığılmasını, qızğın müzakirələri yaşlı nəslin nümayəndələri yəqin indi də təbəssümlə yada salırlar. Kirovabada (indiki Gəncenin) "Dinamo" komandasının güclülər dəstəsinə vəsiqə qazanması isə tarixi bir hadisə idi. İttifaq miqyasında yığmaya seçimdə böyük rəqabət olmasına baxmayaraq, 1966-cı il dünya çempionatına gənc Banişevski aparıldı. Sonradan da əsas heyətdə mühəkiyə. Daha sonralar SSRİ yığmasının hücum xəttində hər dəfə Banişevski ilə yanaşı "Neftçi"nin digər futbolçusu Şevçenkonu da görəndə qürur hissi keçirirdik. O dövrdə futbola misilsiz bir sevgi var idi.

"Onlar və bizlər"

İndi isə deyirlər ki, Azərbaycan futbol ölkəsi deyil. Azərbaycanda idmanın əksər növlərinə böyük diqqət göstərilməsi göz qabağındadır.

dırmalı oldu. Yeri gəlmişkən qeyd edirəm ki, o vaxt qalib komandanı Badri Kvaratxeliya və Kaxaber Tsxadadze çalışdırırdı. İndi təsəvvür edin o dövrdə bu iki komandaya yetişən diqqət ("Bakı"nın prezidenti Hafiz Məmmədov idir). Həmin ərəfədə bu iki klubun büdcəsi heç müqayisəyə gəlməz dərəcədə fərqli idi.

Niyə braziliyalılar "planetdə həmidən irəlidiyərlər" - deyimi bu günə qədər də köhnəlməyərək hələ də qəbul olunur? Braziliyada hansısa məhəllədən gələn, heç kimin tanımadığı gənc futbolçu istedadı, bacarığı sahəsində qısa müddət ərzində məşhur klubun heyətinə düşə bilər, hətta yığma komandaya da dəvət alar. Mən demirəm ki, biz onlar kimi olaq. Əlbəttə, biz Braziliya ola bilmərik. Braziliyada ulduzlar sanki "inkubatorlardan doğulub, yetişirlər".

Bəs, bir neçə il bundan əvvəl İrlandiya kimi kiçik bir ölkənin gözənilmədən futbol dünyasında

